

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonoshoz
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Teleky-utca 2167. sz. c.
 hova a lap szellemi
 része küldendő.

"KÉZIRATOK
 csak bérmentve fogad-
 tatnak el.

E L O F I Z E T E S:	
Egész évre	5 ft — kr.
Félévre	2 1/2 " 50 "
Negyedévre	1 " 25 "
Egy óra	— " 50 "
Egves szám ára	— " 10 "

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
KEREKES GÉZA.

Káros János

vizkárosult.

Uraim! csekély tehetségem szerint én is vizkárosult vagyok és én mint eliasztó példa, akarok igazságot szolgáltatni mindenütt ez földön, a hol még igazságot nem mérnek kisebb adagokban is, mint például minálunk. A tringiamra és darutollas fővegemre állítom, hogy sokkal kemiszabb helyzetben élünk, mint a hal, vagy ha úgy tetszik ürge. Én mint ősi honfű, minditig hangsúlyoztam, hogy mikor a nagy szárazság dúl, annak a kormány gondatlansága az oka, mikoron pedig a víz sok, akkor a kormány ránk eresztí az átkos Ausztriának mindenféle vizét, elkezdve a csendes óceán partjától le a mosogató dézsáig! Látszik, hogy T i s z a nem iszik vizet, mert ha azt is inna, akkor az apadás kitenne két czentit az egész vonalon; — a honnan én, szerencsétlen

károsult, — daczára annak, hogy nem vagyok bejegyezve a telekkönyvbe, — csak azt hoztam el, a mit rajtam méltóztatnak látni. — Vezessenek száraz helyre! Megírnék egy instánziát a víz ellen, de olyan jóféle szilárd házban, a melyben a víznek kancsóba szoritott szűk határai nem bosszantják a kebel t á g a b b ömlengéseit!

Uraim! ajánlom csekélységemhez mért veszteségemet az önök bugyellárisának mélyen tisztelt figyelmébe!

Ah! mi nehéz és szép dolog károsultak hajlékából a könnyőreletes szívek jótékonyágához fordulhatni! Kérem ennélfogva önöket, hogy az átkos kormány elleni további akció megbeszélése végett engem a „Nagy itcze“ cz. alvégi bormérésbe tárczájukkal együtt követni tessenek.

Jelszó legyen: abezüg árviz, abezüg szárazság, abezüg fagy és abezüg a körrrrrmány, aki mind ezeket okozza!!

BUGYI SÁNDOR

debreczeni talyigás

Hát hadd a! mán hogy hadd járják a bagó magazinja akárkinek is, de én az magam talentomával csak asztat mondom hogy hát nincs oan lú hetedhét országom mint az enyém.

Kilipkedek sajátlag a lúvásárba, hogy mos vót a nagy szabacsás, oszt csak ott hordozom a szemeimet, szanaszíjjal a lovakon, hát én bion ojat nem láttam még aho foghatót se mint az én lovam, a ki szügybe ojan hámfogó legyik, azut meg girinczbe ojan vontatós.

Ha lubírálat kell hát én a vagyok, mer sok lúval vót mán igyem de még ijennel nem mint a mostani, mer ha

Hogy vadásznak a kafferek?

1. Mi módon fognak majmot.

Az állatokkal csak úgy vagyunk, mint az emberekkel: legkönnyebben akkor lehetünk uraikká, ha gyöngéiket ki tudjuk aknázni. Az egyik állatnál a falánkság, a másiknál a kíváncsiság az, a mire számításainkban építünk, némelyiknél meg épen a legnagyobb foku ravaszság, a mint azt majd az elefántvadászatnál fogjuk látni.

A majom legnagyobb gyöngéje tehát, a mit a kafferek oly ügyesen tudnak felhasználni, az utánzási, vagy inkább, ha ugyan e hasonlat maga is nem a majomról lenne véve a majmolási vágy.

Az egész készülék, melyet a kaffer a majomfogáshoz használ, két kókuszdióból áll, melyeknek mindegyikére körülbelül négy láb hosszú erős zsinór van erősítve. Milyhelyt a kaffer oly fa közelébe ért, melyen a majom ütötte fel tanyáját, az egyik diót leteszi a földre, a másikat a zsinór segítségével nyakába akasztja, aztán vissza megy előbbi helyére.

A kaffer, ki azalatt észrevétlenül elvágta zsinórját, most egész közel jön a fához és kókuszdiójával a majmot igyekszik megdobni. Ez persze vak buzgóságában a maga dióját a kafferre akarja dobni, minek következtében, miután a zsinór által a dióval van összekötve, a dobás heve által a fáról elsodortatik, földre esik, hol a kaffer aztán könnyen elbánik vele.

2. Mi módon fognak oroszlánt.

Olvastam valahol egy vén királyról szóló adomát. Midőn az ugyanis egyszer megbetegedett, orvosa

annak az egygyik szeme ki nem ütődött vón, a másikkal meg látna, hát nem annyi vón annak az ára, mint így, mer mir azir hogy tizenötödfél markos. A vásárba meg ojanokat láttam a kibül hat megy egy literbe, oszt még a tajiga zápig se ir. Na hát én nem bánom, ha meg nem veszem is, így magamba, mer ha valami érdemes szemijjú lúho nem jutok, hát ijen cseplez féle nem kell, hát nékem nem!

A mint nézegetek szanaszíjjal, hát megakad szemem egy kicsikón a ki tán két hetes lehetett, valami féle falusi tőgyfagatyás paraszt árulta. Szóbeszédbe ereszkedek a paraszttal, kérdem tülle, hogy mennyiir adná azt a kulacsra valót? Aszongya ja paraszt hogy aszongya négy ezüst forint. Forгатom a csikót ki s be, mingy ellátta szakértő szemeim, hogy még ebbül lú is lessz de fájin. A paraszt meg hogy falusi, nem ért hozzá gondolom pógári ésszel, oda ígerek néki három forintot hogy aszmondom rafineroson, úgy is csak kulacsra kell a büri, azut meg jó áldomást ígertem rá. Meghánta vetette magába a paraszt oszt ide atta. Avval a kik istirimfli szárbül a három ezüst forintot a markába ereszttem, no mondok hát mán most mennyünk a laczikonyhára oszt a hogy ígertem, hát meg igyuk az áldomást.

Mentünk. Ipp az öreg Vánéné néném asszony vót legszívrül a sátorba, aho mentünk. — Az csikót megkötöttem a sátorfáho mint mán a magam jószágát, avval néki könyököltünk a jóféle cigánpecsenyének, a kibül egyegy porczijó lekallódott. Azut meg a fonatosba kötölöczkötünk belé kibül vagy nyóczvan belé tanált csuszni a parasztba

igy szólt hozzá: Ha felséged ismét jobban akar lenni, akkor legalább nyolcz napig itthon kell maradnia!

— Hogyan? Kell!! Nekem sohsem kell. Még ma nagy vadászatra indulok.

A vadászat megtartatott és a mese vége — a király két nap mulva már csak hulla volt.

Ep ily gyöngé oldala van az állatok királyának, az oroszlának is: az sem tür senkitől parancsot és így gyakran úgy jár, mint az emberek uralkodója járt.

A kaffer, ki, hogy a hasonlat teljes legyen, mellette az orvos szerepét játszta, az ut közepén, a merre az oroszlán rendesen menni szokott, mély gödröt ás, elfedi száraz rőzsével és közepébe tilalomfát állit e felirattal: „Tilos az átjárás.“

Ha most arra jön az oroszlán és meglátja a feliratot, roppant dühössé lesz.

— Tilos az átjárás! — gondolja magában, ki tilthat meg valamit az én birodalmamban?

És rettentő ugrással rohant a tilalomfának, hogy azt összetiporja. De a gödör gyenge fedése megtörik a sulya alatt és az állatok büszke uralkodója menthetlenül belepottyan és fogva van.

3. Mi módon fognak a vad kecskebakot?

A vad kecskebak legnagyobb gyöngéje ugyanaz, a mit nálunk a bálók alkalmával az egyetemen lehet tapasztalni, hogy roppant párbajkedvelők.

Hogy két ily merész bakot befoghasson, a kaffer következőleg jár el.

Azon vidéken, hol a vad kecskebakok szoktak tartózkodni, egy szelid nöstény kecskét köt egy fához és néhány erős hurokkal felszerelve, a közelben elrejtőzik egy bokor mögé.

Mi a hihetetlen?

1. hogy a kir. tanácsosok kihagynák nevök aláírása után a fenti jelzöt; és

2. hihetetlen, hogy ha valami gyanus csavargó a konyhából ellopott értékes eszközök eladási árából befolyó jövedelmét — imádságos könyvek beszerzésére fordítaná!

Hudacsek Janó

kiérdemült drótos házi ur.

Izs in búsiúlom. Hád hogy izs nem mikor elhagyja éngemet zenyim v l a s z t e n e c z a Zsandar Lajoska a ki valo in velem egy stoliczibúl, izs ü megmagyarasított zevé nevezetet izs lett belüle Csitár Lajoskat. Vot ü hatalmas zúr katasztrnal, ále hajde pries csinaltag negi nyugdíjazas, nagy használhatosaganal fogvast. —

Most muszaj gicsiny haragudnyi ra, merd akortam bejutni a katasztrho, ále ü kivít aztad hoty in oda nem be mehetom merd aztad monta a baro Homlinyinag, hogy ziszom sog palenkad, pedig taje nye práuda merd in ziszom kicsike, de ü megzisa sok. Azt izs mongya hogy ü izs vota baro, hehehehe, az izs nye práuda mert nem izs úty kinizi.

Most megy Dobreczinyabúl krumpli kapahyi, izs fogja meghíznyi joban nemzeti eledeltúl. Szamtanacsos is akarta lenyi, de miniszterke leszamolta vele, hehehehe! A ki mazsnag vermed meg ása, maga bele esig, hehehehe!

* * *

Megint zolvasok zujsagba hogy gyineg Dobreczinbo mágyár tudozs trsasag, vizsgalnyi dicső trmszet izs elszalasnag úket mi hozang.

Csag izs nem adhatum szalazs, mert nalam szalota egy komidiazs, ki mozs vasarkor mutogata alatoeskakat.

Mazsnap regel kimegyom zenyim krtembe hrnyózní, izs latok fán valamifile, de nem tudom kicsoda. Áhá gondolog, te izs vagyolsz valami tudos trsasag, potyszem ti pluhák, fogsz te negem zenyim fád le trdelnyi. Veszem zenyim botodat a ki vota zenyim úti tars vandorlásba izs most ákárok oda adnyi Lajoskanag vandorbotnag izs kezdeg piszkalnyi tudos zur. Az izs kezte negem kapkodnyi, izs mikor man majd elérnim, hát gyin komidiazs izs keresi zevé majomot.

Akor latog a mind nízek, hogy az nem tudos trsasag. —

Hád sokszor tivedi zember hasonlatoságtúl. Mai velagba mar nagyon meghasonlitung egyik masigho. —

Sog kis majmacskad leheti latnyi a varozsba sitalnyi, izs mig izs ra nem ismertem, pedig minden nap latom doszt. Egyik horgya hoszú farkat összekunkorgozva, hatul dudorodazsba! masig meg a feje tetejin hoszú klopa dugja. Szeretnig úket megdrotozni, Zatraczenyi!

ále Dobronocz!

Városi közgyűlés.

Főispán az ülést megnyitja.

Magyar Gábor (hallgatva leül.)

Kövesdi János (egy szót se szól, azt is lassan mondja.)

Szentesi István: Nem írtek én az ilyenhe, mert e nem marha ügy lejár eskola vagy mi a feki' bion jobb lett vón a legelöt betárgyalni, mir mer hogy a jószág kítelen lesz a nyáron is itthon telelni a családom közt. E mán pég hiba.

(Ezzel a gyűlés véget ért.)

Hol, milyen a gulyás?

Krapácsek Jónáthán magyarba ojtott igaz német tudós, eleven gulyást meg petrifikált délibábot akart látni a Hortobágyon.

Fel is kérte a délibáb hazáját s még a száján is folyt a lelkesült bámulat mikor egy arra tévedt gulyás legény olyan hangon köszönte rá az „a d j o n i s t e n”-t, hogy nemcsak ő maga de a frakkja szárnya is úgy meggörbült, mint a jóféle hizó malacz farka.

— Ki-kihez le-legyen sze-szerencsém dadogá a megijedt sógor.

— Hát én csak afféle gulyás volnék vagy mi!..

— Gulyás?... Hát i-i-ilyen erre a gulyás?

— Hát másfelé másformát talált kend sógor, mi?

I-i-igen. A gulyás mifelénk kis tányérban van, krumpli van mellette meg a hig levének erős is a szaga.

— No akkor az ur inkább beválnék gulyásnak, mert látom is érzem is — hogy a feltalalt gulyás-soshoz hasonlít.

Költözködés előtt.

(Elégia.)

Hogyha széjjel nézek itten a szobámban,
Azt látom hogy benne, merő pusztaság van.
És mert itten ülök a legmagasb helyen
Felettem s alattam épen semmim sincsen. . .
Most csak azt szeretném megtudni hirtelen
Mit vesznek el tőlem — a lakbér fejében?

Kesergő.

Elkésett.

Egy fiatal debreczeni nő Bécsben tartózkodó férjének következő sürgönyt küldte: „Kedves Józsefem, mi mindnyájan jó egészségnek örvendünk. Irj mihamarabb és m a r a d j h ü Rózádnak.”

Következő napon megjött a sürgöny válasz: „Sürgönyödet sajnálatomra e l k é s s e k a p t a m, József.”

PÁRBESZÉD.

Kiss János: Na komám, ha hónap is ijen szíp idő lesz, hát kihajtatom a marhát a tanyára.

Nagy János: Dejszen komám ojan víz van ott, hogy nincs az világon ojan szarvasmarha, a ki azon át-gázojjik.

Kiss János: Má'szen magam is ott leszek én komám

Nagy János: Nem ír a semmit se komám, tennap, magam is poróbáltam!

A német nyelv.

Tanár: (kérdés) Mondja meg nekem mit tesz ez a szó: d a s K l e i d?

Diák: (szétnézve tanulóársai közt s egy a kabátját mutatja) (félelet): Z á l o g h á z!

Buki Muki

színházi referádája.

Takács Mihály a m. kir. opera tagja ittléte majdnem azon gondolatra hozott bennünket, hogy Valentinnek jó volna — talán, magát további kiképezés végett a Takács ur m. kir. bőrébe dugni.

„Saba királynője“ mint hirlík sajtópert akar indítani a debreczeni városi színház igazgatósága ellen a hétfői románcznak eléneklése miatt.

Majdnem nevetséges ez a mi színi idényünk; ha ugyan annak lehetett nevezni ezt a falusi komédianak bátran beillő agyonütött színi-évadot. Szép fogalmuk van, és jó benyomást tehetett a szép számmal egybegyűlt vidéki közönségre például a hétfőn előadott „Tékozló,“ Molnár Laczival a czimszerepben. Különösen azokra a kik Kukutyinból eljöttek a debreczeni vásárra, otthoniasnak érezhették magukat. A többire is, de elvégre azok csak oda akartak menni a hová vásárkor szokás — a k o m é d i á b a.

Szegény Shakespeare! Ha tudta volna, hogy a debreczeni színházban is képesek Hamletjét — elpuskázni, bizonyára megtiltotta volna annak, magyarra fordíttatását.

De milyen okos is a debreczeni ugynevezett n. é. közönség — egyszerűen nem ment kedden a színházba. **IO** = mond: T i z e m b e r segitette Valentint a gage fizethetéshez.

Hja a közönségnek is van ándungja.

Csiky Gergely is jobb szerette volna, hogy ha „IO“ Fülöpöt adtak volna.

A pénteki „Falú rossza“ aztán feltette a koronáját az egész 7 hónapnak, Buki Muki pedig jövő héten valamennyi helyi és fővárosi lapban Valentinnek köszönetet fog szavaztatni; hogy már végre — valahára elviszi „szin“-társulatát tőlünk, mert bizony ezen a társulaton még „a correctura sem segít.“

Ad vocem kapanyél! A Halmay Imre nyilatkozatából most már világosan kitűnik, hogy nem az **ötös konzorcium** akasztotta a nyakába Valentinnek az igazgatóságot, hanem ama bizonyos 9000 frt jövedelem tudatában ő maga igyekezett igazgató lenni. Szja hiába! Ez neki születési gyengéje, s ekkor ezt a két tagu szót kiáltotta el örömeiben: **Rebach!!!** A jövő szinidényben megfogja érni ezzel az egytagu szóval is: **Krach!**

Mint halljuk, a városi tanács már megrendelte azon botokat, melyekkel a Valentinnek kölcsönzött 6000 forint nyomát üthesse!

Szegény debreczeni műpártoló közönség, te is jobb sorsra lettél volna érdemes!

A végtelen kötél.

— No nézd milyen régóta lúzgalom ezt a kötelet s még se érem végét.

— Bolond mit keresed, — hát ha megette a végét valami ezethal?

— Az isten ucsese! Mondasz valamit!

Városi hírek.

A városi közgyűlés tagjai rémitően kétségbeestek legutóbb, hogy a „népszolnokok“ nem „társalkodtak“ a gyűlésen. Az előbbi terv szerint sokak által pártfogolt eszme, a klotür-rendszer behozatala tárgyában elhalasztatott mindaddig, míg a legelő ügy nem kerül tárgyalás alá; a legelőügy levén a baromság fő előmozdító tápanyaga.

A közrendőrök* és a potya* féllitris üvegek közti — záróra utáni véd- és dacszövetség — befejezett ténynek tekinthető.

Hagymakői Aladár

gondolatai

Út florénier mindig khi állhat az ember edj phafancsopás.

Minden zsidó van edj odvarkhípes, legkhülönbösebben az ócska árósok, mert azok minden odvarba bemehetnek.

A kheresztin iparos azier nem thod bóldogólni, mert mindig ifél otánd a kocsmába panaszolhadják egymásnak, hogy roszól megy az özlet.

A keresztin és a zsidó khüzt az van a khülömbőség, hodj az óthazásnál a kheresztin mindig aztat számit, hodj menjit fog khülteni, — a zsidó meg aztat, hodj menjit fogja megspórolni.

A kikeresztelkedett zsidó ipen ódj jövi magát nekem elő, mint edj nulla, a mék előt nincsen nomeros.

Madjar urszágnak van két Thisza; az edjik kicsap

és beönti az egész urszágot, — a másik beönt és becsapja az egész urszágot.

Astabaság aztat khivánni edj ártézi kúttól, a mi van nédszáz méter, hodj ogordjon a viz, mikor edj kútból a mi van három méter és mégis nem ogordja.

„Jó sziv“-ek.

— No, Muki, mit adsz az árvizkárosultak felsegélyezésére?

— Én felajánlom minden általam elszívott cigárának a — végét. És te?

— No én sokkal áldozatkészebb leendek. Én még a levágott végét is oda ajándékozom. Hát te Niki?

— Én tul teszek mind a kettőtökön. Én nem csak a szivar mind a két végét odaadom de azon gyufa szálakat is, melyekkel rágyujtok.

— Szóval mind a hárman elég „jó szivűek“ vagyunk.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy f. é.

május 1-én

a „Kis Kassán“ (Olajütő) ujonnan épített

nyári vigadómat

megnyitom.

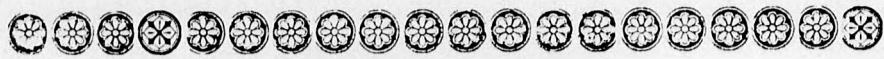
D. u. 3—4 óráig ingyen bor és fonatos.

Tisztelettel

Öv. Kállay Andrásné.

Okoskodás.

— Enyje te, hogy vagy képes elvenni egy leányt,
a kinek egyetlen krajczár hozománya sincs!
— De ha szeretem;
— Nem szerethetsz ugyanily fáradsággal egy gaz-
dag leányt?

Böndödi Gábor

kes uj-utczai hejjes pógár.

Sose hittem, de mán látom sajátlan, hogy az nacságos pógármester ur csakugyan kidógoztatya a mi ueczánkat is.

Sose hittem, de mámmost tisztára bé látom, hogy ű nacsésága csakugyan ántiszémíta, lakvám a mi ueczánkon temintelen jordány, hát atyai gondoskodása aztat akarja, hogy ne csak a lába hanem a nyaka is kitörjék a jebuzeusnak.

Sz' a még csak megjárna, de hát a mi nyakunk kutya?!

Mámmost el lehet mondani azon módonn hogy attál uram esöt, nincs köszönöt benne.

Aszt hallom hogy a suszterek, meg a csizmadiák és a borbíjjok tuczet számra kötöznek kisujnevezára, egyik a csizma másik meg a tyukszem kedviír.

Na de jó e nekünk? Ha lu nincs számár is jó.

Szerkesztői sürgöny

Szelidke, Sztmr. Nem Szelidke az, hanem nazon is v a d k a, hogy képzelhet kegyed olyat, hogy ez közölhető volna Közlés esetén megérdemelnék ha a kir. ügyész confiskálná a lapot. A „májfa“ (talán május fa?) is hasonló sorsban részesült.

Ha érez hajlamot a költészethez, kísértse meg előbb komolyan, mert a humor igen humor-u.

M. M. kir. közjegyző urnak N.-Várad: Boesánat, nem értettük meg jól, — a 2 frt 50 krt köszönettel vettük s be is vezettük.

LIPIKI JODVIZ LERAKATA

Idei friss töltésű

Ásványvizeket

ugymint:

Bártfai, Bikszádi, Borszéki, Bilini,
Budai, Carlsbadi, Emsi,
Csizi Iblany, Czigelkai,
Eger Ferencz, vagy sósforrás,
Gieshübli, Gleichenbergi Halli, Ivándai,
Koritniczai, Krondorfi,
Lipiki, Lipóczy Salvator, Luhi-Margit,
Márienbádi, Mohai Ágnes forrás,
Rohiesi, Preblói, Parádi, Püllnai,
Seltersi és Szolyvai stb.

Jutányos árban ajánl

kiváló tisztelettel

Benedek Árpád.

Ivó csarnok!

A közel fekvő kellemes sétány, üzletemben tett készülék, nagy alkalmat nyújtand

az ásványviz

gyógyhasználatára,

Márienbadi, Seltersi,
Koritniczai, Margit, Mohai-Ágnes,
Gieshübli, Budai, Szolyvai.

Ivándai és Karlsbadi

Mühl vagy Schlosbrunn

(ezen utóbbi melegítve)

pohár számra is kiszolgáltatik.

DEBRECZEN és VIDÉKÉRE.